

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 2. Quidam Protestantes Regis jussu Vindesorii ad rogam damnati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI inire statuit, ac præ ceteris Catharinam
A.C. 1543 Parram relictam Baronis Nevili Latimeri conjugem selegit. Erat illa foemina ingenii acie ac morum comitate percelebris, sed ad Lutheri sectam multum propensa, pro more illius ævi, ubi quilibet in Anglia pro arbitrio suo religionem seligere jamjam incœperat. Ceterum Catharina, cum foemina esset humilis, sapiens, solersque, facile Henrici votis plene satisfacere potuisset, si in eo non nisi Regem ac Maritum habuisset: ast brevi Henrici tanquam supremi Ecclesiæ capitis indignationem incurrebat, cum juxta hanc prærogativam integre, ut existimabat Rex, ejus opinionibus, prætensisque juribus suffragata non esset.

§. II.

Quidam Protestantes Regis jussu Vindesorii ad rogam damnati.

Burnet. l. c. **C**um Catharina esset ejusmodi Principi connubio juncta, qui pro summo imperio non nisi ea, quæ ipsemet fide divina credebat, a cunctis pariter eadem fide teneri voluit, hinc caute admodum cum Rege versari cogebatur, unde sub primis matrimonii sui auspiciis nequidem apud Maritum suum deprecari audebat pro vita trium Protestantium, qui adversus Missæ Sacrificium declamasse, ac quosdam Calvinii libros divulgasse ac-

cu-

cusabantur, ac Vindeforii ignis supplicio sublati fuere. Præterea Senatores Regi supplicabant, ut nonnullis facultatem concederet, vi cuius Vindeforii lustrari possent quædam civium ædes, in quibus plures libros contra sex articulos detineri suspicio habebatur: Promulgatur itaque Regis mandatum, moxque plures Viri ad carceres rapiuntur, nec non libri, in quos inquirebatur, deprehenduntur: nec minus detegebatur conjuratio, cuius auctores per eandem urbem vultibus ad equorum caudas conversis equitare, atque ad prodendam supplicii causam scripturas fronti affixas gestare compellebantur, & postea Vindeforii, Raidingæ ac Neoburii, ubi tum Curia agebat, ad ignominiosum cippum torque ferrea alligati publice exponebantur.

Sæcul. XVI.
A. C. 1543.

Sub idem quoque tempus nonnulli in Cranmerum Cantuariensem Archiepiscopum conspirabant, eumque Henrico Regi infensum reddere nitebantur; verum illi, qui Religionis Catholicæ studio flagrabant, consilii sui successu frustrabantur, eoquod Henricus primo quidem accusationum articulis contra hunc Prælatum propositis aures præbere simulavit, postea vero ipsum Archiepiscopum de tota rei serie edocuit, eique præcepit, ut cum suis accusatoribus iudicio

Hist. Eccles. Tom. XXXVIII. L con-

Sæc. XVI. contenderet, id vero Cranmerus facere
A.C. 1543 recusabat, veritus, ne sibi majorem ad-
 huc hostium numerum accerferet: Un-
 de hæc conspiratio adeo non huic Præ-
 suli nocuit, ut potius eidem major inde
 benevolentia apud Regem accresceret.

§. III.

Bonifacii Ferrerii obitus.

*Clacon. in
 vit. Pantif.
 t. 3. p. 351.
 Bembo in ep.
 l. 9. ep. 37 &
 l. 15. ep. 14.
 Aubery vie
 des Card.
 Ughel. in
 Italia sacra*

Hoc anno summus Pontifex nullum
 ex Prælati ad Cardinalium digni-
 tatem evexit, quamvis sacrum Colle-
 gium quinque Purpuratos amisisset, quo-
 rum primus erat Bonifacius Ferrerius
 Vercellensis, alterius Cardinalis Joan-
 nis Stephani, qui idem nomen gerebat,
 frater ac Sebastiani Ferrerii filius. Re-
 ferunt, quod Ferrerii familia ex Floren-
 tina Acciajolorum stirpe descendisset,
 nec non Sebastianus fervente bello Guel-
 phos inter & Gibellinos relicta Floren-
 tia in Longobardiam transmigrasset,
 summusque Pontifex Leo X., ut obse-
 quia sibi a Sebastiano præstita grato ani-
 mo compensaret, ejus filium Bonifacium
 die prima Julii anno salutis millesimo
 quingentesimo decimo septimo purpura
 decorasset. Porro Bonifacius voca-
 batur Eporediensis Cardinalis, eoquod
 hujus urbis Episcopus esset, progressu
 tamen temporis Niciæ, ac Vercellis in
 patria sua Antistes renuntiatus, sacris
 in-